

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 365/08-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. V. S., B., zastúpeného advokátom JUDr. Ľ. F., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 CoKR 3/2007 z 5. septembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. V. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2007 doručená sťažnosť Mgr. V. S., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 CoKR 3/2007 z 5. septembra 2007.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhom podaným Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sa sťažovateľ ako konateľ obchodnej spoločnosti V., spol. s r. o. (ďalej len „úpadca“), domáhal vyhlásenia konkurzného konania na majetok úpadcu. Okresný súd uznesením č. k. 6 K 15/2007-130 zo 7. júna 2007 vyhlásil na majetok úpadcu konkurzné konanie, ustanovil správcu konkurznej podstaty a vyzval veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky voči úpadcovi. V predmetnom uznesení okresný súd poučil účastníkov konkurzného konania, že v zmysle „§ 198 ods. 1 a § 22 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov...“ nie je odvolanie proti tomuto uzneseniu prípustné.

Predmetné uznesenie o vyhlásení konkurzného konania napadol 15. júna 2007 odvolaním R. R. (ďalej len „odvolateľ“) s odôvodnením, že okresný súd neprihliadol na jeho podania, v ktorých upozorňoval, že sťažovateľ nie je osobou oprávnenou konať v mene úpadcu a zápis sťažovateľa v obchodnom registri ako konateľa úpadcu nezodpovedá skutočnosti, pretože čo sa týka otázky konateľa úpadcu (osoby oprávnenej v mene úpadcu konať), je vedené množstvo iných sporov (napr. predmetom konania na krajskom súde vedenom pod sp. zn. 9 Cbs 89/04 je určenie neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia úpadcu konaného 20. apríla 2004, na ktorom mali byť schválené prevody obchodných podielov z odvolateľa a PhDr. D. R. na sťažovateľa, ktorý sa tak mal stať jediným spoločníkom a konateľom úpadcu, avšak od zmlúv o prevode obchodných podielov mali odvolateľ a PhDr. D. R. odstúpiť).

Krajský súd uznal odvolanie odvolateľa za dôvodné a napadnutým uznesením sp. zn. 2 CoKR 3/2007 z 5. septembra 2007 zrušil uznesenie okresného súdu o vyhlásení konkurzného konania na majetok úpadcu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Zo sťažnosti je zrejماً nespokojnosť sťažovateľa s napadnutým uznesením krajského súdu, ktoré sťažovateľ považuje za nezákonné, pretože podľa jeho tvrdenia, krajský súd týmto rozhodnutím uznal „... *fakticky a právne R. R. ako osobu oprávnenú konať za túto spoločnosť*. ... *Na to však odvolací súd, Krajský súd v Bratislave v rámci prebiehajúceho*

konania č. k. 2 CoKR/3/2007, v ktorom rozhodoval, zákonné oprávnenie nemal.“. Sťažovateľ svoje námietky o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu odôvodňuje aj poukázaním na právoplatné súdne rozhodnutie, ktorým registrový súd odmietol vykonať zmenu zápisu v osobe konateľa úpadcu do obchodného registra s odôvodnením, že k návrhu na zmenu zápisu neboli priložené všetky potrebné podklady, preto podľa názoru sťažovateľa ani krajský súd nemohol dospieť k záveru, že odvolateľ je osobou oprávnenou konať v mene úpadcu. V súvislosti s podľa sťažovateľa nezákonnými závermi krajského súdu sa sťažovateľ argumentačne odvoláva aj na uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia proti odvolateľovi pre trestný čin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie, ktorého sa mal dopustiť tým, že sa vydával za konateľa úpadcu v snahe docieľiť zmenu zápisu v obchodnom registri v osobe oprávnenej konať v mene úpadcu.

Sťažovateľom tvrdená nezákonnosť napadnutého uznesenia krajského súdu sp. zn. 2 CoKR 3/2007 z 5. septembra 2007 má podľa neho za následok porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu a právnu ochranu, konkrétne na prístup k súdu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľ v sťažnosti tiež uviedol, že nezákonným rozhodnutím krajského súdu došlo k porušeniu základného práva na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj „... *účastníkom konkurzného konania, ktorý na základe výzvy súdu po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka prihlásili riadne svoje pohľadávky a boli im popreté správcom konkurznej podstaty vo výške 412 000 000 (štyristodvanásť miliónov),- Sk, lebo k zrušeniu uznesenia o vyhlásení konkurzu došlo uznesením odvolacieho súdu dňa 05. 09. 2007, t. j. v piaty deň lehoty na podanie incidenčnej žaloby podľa § 32 ods. 6 ZKR...“.*

V súvislosti s tvrdanou nezákonnosťou napadnutého rozhodnutia krajského súdu sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

«Krajský súd v Bratislave vydal svoje uznesenie sp. zn. 2 CoKR/3/2007 zo dňa 05. 09. 2007, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07. 06. 2007, č. k. 6 K/15/2007-130 o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka V. spol. s r.o.,...

- V rozpore s ustanovením § 198 ods. 1 a § 22 ods. 3 ZKR, nakoľko proti uzneseniu Okresného súdu v Bratislave I. odvolanie nebolo prípustné, podľa zákona.

- V rozpore s ustanovením § 22 ods. 3 ZKR, keď vo veci rozhodol po zákonnej (30) dňovej lehote na rozhodnutie po predložení veci (R. R. podal proti uzneseniu 15. 6. 2007 odvolanie, odvolací súd rozhodol až dňa 05. 09. 2007).

- Odvolací súd rozhodol na návrh neoprávnenej osoby, R. R. nie je účastníkom konkurzného konania v zmysle § 24 ods. 1 ZKR účastníci konkurzného konania sú dlžník (úpadca), navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanovením v tomto zákone prihlásili svoje pohľadávky.

- V rozpore s ustanovením §§ 13 ods. 1., 27 ods. 3, 133 ods. 1 Obch. zákonníka a ustanovenia § 2 ods. 1 zák. č. 530/2003 Z. z. O obchodnom registri, nakoľko Mgr. V. S. je riadne zapísaný do obchodného registra ako konateľ a jediný spoločník spoločnosti V. spol. s r.o. ... od 20. 04. 2004! R. R. ani konateľom a ani spoločníkom v uvedenej spoločnosti nie je, a nie je ani zapísaný v obchodnom registri.

- V rozpore s ustanovením § 22 ods. 3 ZKR, podľa ktorého ak odvolací súd zistí, že súd prvého stupňa rozhodol o vyhlásení konkurzu nesprávne, rozhodnutie súdu zmení tak, že zastaví konkurzné konanie, inak rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdí. Namiesto toho v závere odôvodnenia svojho uznesenia odvolací súd uvádza, že: „Na základe uvedených dôvodov Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie zrušil podľa ust. 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa ods. 3 citovaného ustanovenia.“ ... V ustanovení § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. je uvedené, že súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a ods. 1 písm. h) je uvedené, že súd rozhodnutie zruší ak súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy. Podľa § 196 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak na začatie konania, na konkurzné konanie sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Postup pri zrušení konkurzu upravuje ustanovenie § 102 a § 103 ZKR odlišne od § 221 O. s. p., a preto nie je možné použiť na zrušenie konkurzného konania ustanovenia O. s. p., ako to urobil odvolací súd.

- V rozpore s ustanovením § 32 ods. 6 ZKR, nakoľko uznesenie o vyhlásení konkurzu zrušil v priebehu plynutia zákonnej (30 dňovej) lehoty, a to po 5. uplynutom dni lehoty, na podanie tzv. incidenčnej žaloby zo strany veriteľov...»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Rozhodnutím odvolacieho súdu, Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2CoKR/3/2007 zo dňa 05. 09. 2007 došlo k porušeniu práva Mgr. V. S. na súdnu a inú právnu ochranu, podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, aby sa mohol domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR aby jeho vec bola prerokovaná verejne bez prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým dôkazom, a k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

2. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2 CoKR/3/2007 z 05. 09. 2007 sa zrušuje.

3. Krajský súd v Bratislave je povinný zaplatiť Mgr. V. S. finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 (päťdesiat tisíc),- Sk, ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Mgr. V. S. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia v sume 9 444 (deväťtisícštyristoštyridsaťštyri),- Sk (3 úkony po 2 970,- Sk - prevzatie - prvá porada s klientom, ďalšia porada s klientom, návrh, 3 x režijný paušál po 178,- Sk), ktorú je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. L. F... do jedného mesiaca po právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K namietanému porušeniu základného práva a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru

Podstata námietok sťažovateľa týkajúca sa namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru spočíva v jeho tvrdeniach o nezákonnosti napadnutého uznesenia krajského súdu sp. zn. 2 Co KR 3/2007 z 5. septembra 2007, pričom uvedenú

nezákonnosť sťažovateľ tvrdí z dôvodov, že krajský súd napadnutým rozhodnutím uznal odvolateľa za konateľa úpadcu, hoci na takéto rozhodnutie nemal oprávnenie, že rozhodol na základe odvolania neoprávnenej osoby, pretože odvolateľ nie je ako konateľ úpadcu zapísaný v obchodnom registri, a teda nebol ani účastníkom konkurzného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 6 K 15/2007, že krajský súd rozhodol o odvolaní odvolateľa proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 6 K 15/2007 zo 7. júna 2007 napriek poučeniu okresného súdu, že proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné, že krajský súd zrušil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie napriek tomu, že v zmysle § 22 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“) odvolací súd môže iba potvrdiť rozhodnutie prvostupňového konkurzného súdu alebo ho zmeniť a rozhodnúť o zastavení konkurzného konania. Napokon sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že napadnutým uznesením krajského súdu bolo porušené základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj u tých konkurzných veriteľov, ktorí voči úpadcovi prihlásili svoje pohľadávky.

Ústavný súd v súvislosti s preskúmaním napadnutého uznesenia krajského súdu podotýka, že jeho úlohou nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Ústavný súd je v súlade so svojou všeobecnou právomocou vyjadrenou v čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Táto právomoc spolu s právomocou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy mu umožňuje preskúmať aj napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov, avšak iba z hľadiska, či je, alebo nie je v súlade s ústavno-procesnými zásadami upravenými v ústave. Ústavný súd nevykladá iné ako ústavné zákony, a preto musí preskúmať len to, či sa tieto zákony nevyložili spôsobom, ktorý je svojvoľný (arbitrárny) alebo ústavne neudržateľný pre zjavné pochybenia alebo omyly v posudzovaní obsahu takýchto právnych úprav.

Z odôvodnenia sťažnosťou napádaného uznesenia krajského súdu vyplýva:

„Odvolací súd sa predovšetkým musel vysporiadať s prípustnosťou odvolania voči napadnutému uzneseniu.“

Súd prvého stupňa nepripustil voči uzneseniu o vyhlásení konkurzu odvolanie s poukazom na ust. §§ 198 ods. 1 a 22 ods. 3 ZKV.

Podľa § 198 ods. 1 ZKV, je odvolanie voči uzneseniu vydanému v rámci tohto zákona prípustné len ak to ustanovuje zákon. ...

Súd z obsahu spisu zistil, že odvolanie podala v mene spoločnosti V., spol. s r.o., Bratislava osoba odlišná od osoby, ktorá podala návrh na vyhlásenie konkurzu.

Odvolačí súd z predloženého spisu i z vyžiadaného registrového spisu spoločnosti zistil, že sa doposiaľ vedú spory o osobe oprávnenej konať v mene navrhovateľa. Podľa aktuálneho záznamu v obchodnom registri je konateľom spoločnosti Mgr. V. S., ktorý v mene dlžníka podal návrh. Podľa tvrdenia R. R., bol Mgr. V. S. odvolaný z funkcie konateľa valným zhromaždením spoločnosti dňa 08. 09. 2006 a do tejto funkcie mal byť zvolený R. R. Zmenu v zápise doposiaľ registrový súd nevykonal a neboli právoplatne ukončené konania rozhodujúce v tejto veci.

Bez vyriešenia uvedených sporov však nemožno spravodlivo posúdiť samotnú bezvadnosť podaného návrhu na vyhlásenie konkurzu, ani vylúčiť podávateľa odvolania z okruhu oprávnených osôb.

R. R. sa podaním odvolania v predmetnej veci domáhal svojho práva na nezávislom a nestrannom súde v súlade s článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky, keďže na jeho predchádzajúce upozornenia a podania súd nebral zreteľ a žiadnym spôsobom sa s nimi nevysporiadal. ...

Z obsahu spisu súd zistil, že R. R., ktorý o sebe tvrdí, že je oprávnenou osobou vystupujúcou v mene spoločnosti V. spol. s r. o., podal okrem iného dňa 04. 06. 2007, t. j. pred vydaním rozhodnutia o vyhlásení konkurzu, späťvzatie návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Podľa § 15 ods. 1 ZKR, navrhovateľ môže vziať svoj návrh na vyhlásenie konkurzu späť až do vydania uznesenia o vyhlásení konkurzu. Po začatí konkurzného konania je na späťvzatie návrhu na vyhlásenie konkurzu potrebný súhlas všetkých účastníkov konkurzného konania,

Podľa ods. 2 cit. ust., ak je návrh na vyhlásenie konkurzu vzatý späť podľa odseku 1 po začatí konkurzného konania, súd konkurzné konanie bezodkladne uznesením zastaví.

Súd prvého stupňa o späťvzatí návrhu na vyhlásenie konkurzu nerozhodol a v spise sa nenachádza žiaden doklad o tom, ako sa s týmto návrhom vysporiadal.

Podľa názoru odvolacieho súdu je v tomto prípade potrebné v záujme zabezpečenia spravodlivého procesu, aby sa súd prvého stupňa predovšetkým vysporiadal s otázkou legitímácie osoby oprávnenej konať v mene spoločnosti v súlade s ust. § 13 Obchodného zákonníka, a teda či osoba konateľa - deklarovaná zápisom v obchodnom registri zodpovedá skutočnému stavu.

Až po preskúmaní, a vysporiadaní sa s touto zásadnou otázkou (na základe rozhodnutí o platnosti zmlúv o prevode obchodných podielov, následne platnosťou rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti o zmene konateľa - z registrového spisu č. Sro 30735/B, resp. zo súvisiacich súdnych konaní) je možné spravodlivo rozhodnúť o tom, či bol návrh podaný oprávnenou osobou, či podala späťvzatie návrhu osoba na to oprávnená a či sú splnené podmienky na pokračovanie v konaní.

Po tom, ako sa súd prvého stupňa vysporiada s uvedenými náležitosťami, následne rozhodne o späťvzátí návrhu, bude zrejmá aj správnosť rozhodnutia o začatí konkurzného konania, ktorým sa odvolací súd v tomto štádiu nezaoberal.

Okrem uvedeného, pozornosti odvolacieho súdu neušla skutočnosť, že na Okresnom súde Bratislava I je vedené ďalšie, skôr začaté konkurzné konanie o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok V., spol. s r. o., B., ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. V súvislosti s touto okolnosťou vzniká otázka, či v konaní 6 K/15/2007 nedošlo k porušeniu práva účastníka na zákonného sudcu.

Úlohou súdu prvého stupňa bude vykonať šetrenie v naznačenom smere, vysporiadať sa so spornými skutočnosťami a následne vo veci rozhodnúť.“

Podľa názoru ústavného súdu právny názor krajského súdu v danej veci je zdôvodnený vyčerpávajúcim spôsobom, krajský súd v citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré bolo potrebné odvolanie sťažovateľa považovať za neodôvodnené a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva

alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pokiaľ ide o námietku sťažovateľa, že napadnutým rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 2 CoKR 3/2007 z 5. septembra 2007 bolo porušené základné právo na spravodlivé súdne konanie u tých veriteľov, ktorí prihlásili vo vyhlásenom konkurznom konaní svoje pohľadávky voči úpadcovi, ústavný súd konštatuje, že podľa § 49 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť môže podať len fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, v nadväznosti na čl. 127 ústavy.

Sťažnosť ústavnému súdu nemôže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv a slobôd iných osôb, nie svojich (m. m. I. ÚS 56/98, III. ÚS 137/03, I. ÚS 165/05). Sťažovateľ namieta porušenie označeného základného práva iných osôb (konkurzných veriteľov) a vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

2. K namietanému porušeniu základného práva a práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru

Sťažovateľ v sťažnosti konkrétne a adresne neodôvodnil svoju námietku týkajúcu sa porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, preto zo sťažnosti možno len usudzovať, že porušenie označeného základného práva sťažovateľ namietal v súvislosti s tvrdením, že krajský súd o odvolaní proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu rozhodol po uplynutí lehoty ustanovenej v § 22 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii.

Podľa relevantnej časti § 22 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii odvolací súd rozhodne o odvolaní najneskôr do 30 dní od predloženia veci.

Zo sťažnosti vyplýva, že odvolateľ podal odvolanie proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu 15. júna 2007, pričom podľa zistenia ústavného súdu konkurzný spis vedený pod sp. zn. 6 K 15/2007 bol krajskému súdu spolu s odvolaním odvolateľa predložený 20. júna 2007 a krajský súd o odvolaní rozhodol napadnutým uznesením sp. zn. 2 Co KR 3/2007 5. septembra 2007, t. j. v 77. deň od nápadu veci, takže krajský súd rozhodoval o 47 dní dlhšie ako podľa zákona mal.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd už zaujal stanovisko (napr. I. ÚS 70/02, I. ÚS 86/02, I. ÚS 358/06), keď konštatoval, že dodržanie zákonom ustanovených lehôt všeobecným súdom nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, ale čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom súčasne konštatoval, že pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy a pojem „v primeranej lehote“ obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 dohovoru je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho-ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených procesných lehotách (I. ÚS 86/02).

S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa ani v týchto prípadoch totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ak je na jednej strane všeobecný súd viazaný v zákone ustanovenými lehotami na vykonanie procesného úkonu, na druhej strane ich dodržanie nemôže mať za

následok porušenie základných zásad civilného procesu, ktoré sú nevyhnutným predpokladom realizácie širšieho základného práva – práva na spravodlivý proces, ktoré majú účastníci konania zaručené v ustanoveniach siedmeho oddielu druhej hlavy ústavy a v príslušných medzinárodných zmluvách o ľudských právach, ktoré majú prednosť pred zákonom (čl. 154c ods. 1 ústavy). V tomto zmysle právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právo na spravodlivý proces nemožno stavať proti sebe ani ich od seba oddeľovať. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (I. ÚS 86/02).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01).

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi (47 dní), ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia krajského súdu, o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a trov konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa ich sťažovateľ domáhal, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2008